

universele verklaring

*je moet minstens naar een oase
gaan, in de woestijn word je
gehoord door insecten*

*een scarabee, een juweelkever
mooie wezens maar geen mens*

*blijf geen windhoos die
zandheuveld wandelen stuurt
blijf minstens naast de nomade
staan, omwikkeld met blauwe doeken*

*zeker, de morgenster, de maan
glanzen in schone eenzaamheid
een mens heeft zich nooit
zo hoog verheven*

*hij moet minstens in een oase
staan, de kruik aanvaarden
van een andere mens*

*zeker, we zijn schepen, praten
met lichtsignalen, vuurpijlen
in onze nacht – ja, we vallen
en kruisen elkaar als stenen
afkomstig van sterren
die hebben gebeven*

*en toch, wie spreekt zal minstens
naar een bron toe gaan, het water
delen van ware woorden*

*stort je licht niet over het schild
van kevers, praat luider dan
het suizen van de wind*

*wie spreekt zal weten:
ik herhaal, herhaal
geen regel bestaat
die niet wordt opgelezen*

*daarom moet je minstens
naar een oase gaan
alleen een menselijk gehoor
kan een gesmoorde stem verstaan*

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society